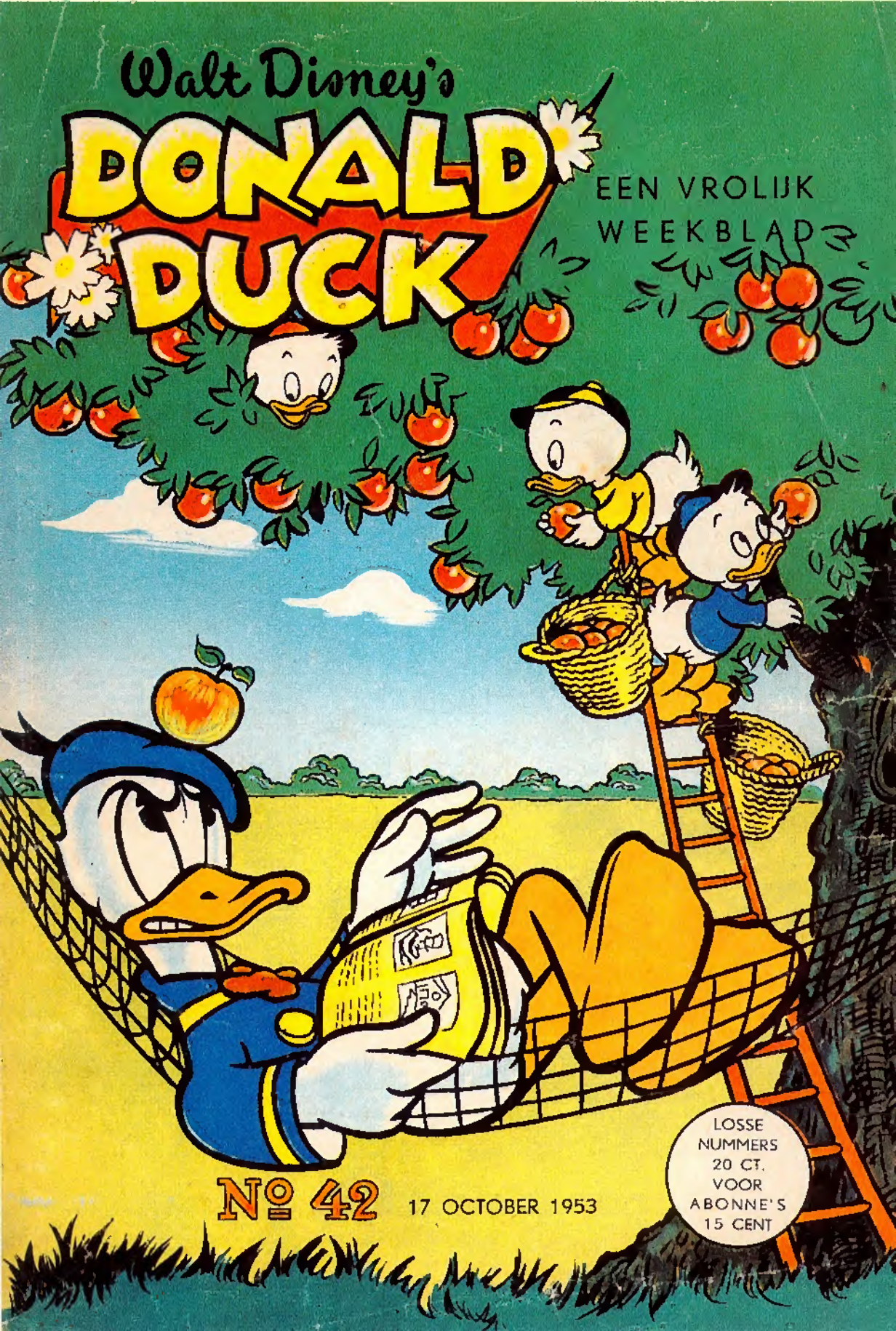

№ 42 17 OCTOBER 1953

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

BIJ ONS in de buurt is een halte van de autobus. Vooral in deze tijd van het jaar is het er erg guur en winderig, want de plek, waar deze halte zich bevindt, ligt helemaal onbeschut. Toch vind ik het niet erg als ik daar op de bus moet wachten. Er is namelijk een glazen wachthuisje gebouwd en daar kun je fijn schullen.
Verleden week op een morgen regende het dat het goot, toen ik naar de bushalte ging. Ik stapte flink door om zo gauw mogelijk in de vellige beschutting van het wachthuisje te zijn. Toen ik daar aankwam trof ik enkele mensen aan, die ook met de bus mee wilden. Al op een afstandje zag ik, dat ze allemaal erg kwaad waren. Natuurlijk vroeg ik me af wat hiervan wel de reden zou zijn, maar dit werd me spoedig duidelijk.
Het bleek, dat bijna alle ruiten van het moole wachthuisje waren stuk gegooid. Vermoedelijk had een stelletje kwajongens het een leuk spelletje gevonden om met stenen op die ruiten te mikken. Het was dus niet te verwonderen, dat iedereen verontwaardigd was over deze baldadigheid. Ik kan je wel verzekeren, dat ik al net zo boos werd als die andere mensen. Ik houd er niet van om kinderen een pak rammel te geven, maar ik weet toch niet wat ik zou hebben gedaan als er op dat ogenblik één van de vlegels in de buurt was geweest, die de ruiten hadden vernield. Misschien zou ik de Boze Wolf wel op hem los hebben gelaten.
Laat ik hopen, dat onze lezers van „Donald Duck" aan zulke streken niet meedoen. Jullie moogt op je tijd gerust eens wat kattekwaad uithalen. Dat doen de neefjes Kwik, Kwak en Kwek ook wel eens en jullie hebt er dan allemaal veel plezier in. Er bestaat echter een groot verschil tussen onschuldig kattekwaad en lelijke baldadige streken. Ruiten opzettelijk stuk gooien, dieren plagen, oude mensen lastig vallen en dergelijke dingen, keur ik altijd af. Het staat helemaal niet flink. Neen, het is bijna altijd laf, en als jullie werkelijk flink wilt zijn, doen jullie daar niet aan mee. Goed begrepen?

DONALD

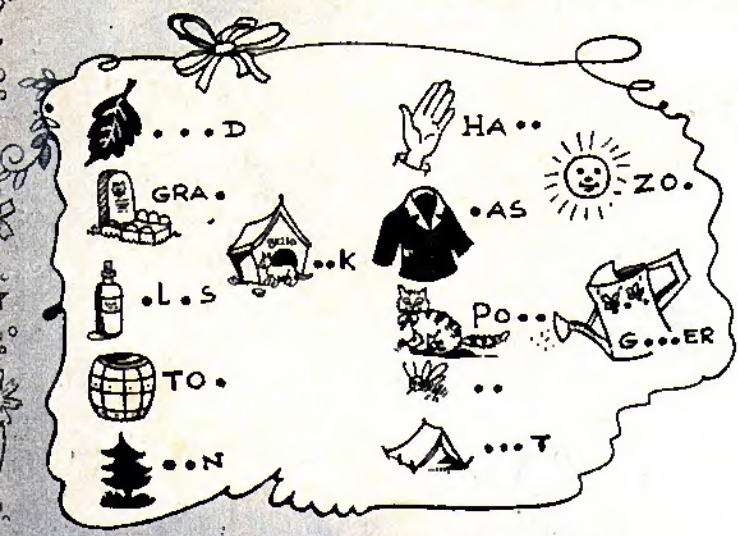

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

Dit keer is het helemaal geen moeilijke opgave, dat zul je direct wel bemerken. Het is echt een puzzle waaraan we nu allemaal, zonder uitzondering, kunnen meedoen. Dus gauw aan de slag, de prijzen liggen zo voor het grijpen! Je ziet hier dertien tekeningen met een aantal stippen en letters er bij. Voor elke stip moet je een letter invullen en als je dat goed doet, dan krijg je bij iedere tekening de naam van het voorwerp dat is afgebeeld. Ben je zover, dan ga je nog eens de letters die je hebt ingevuld, afzonderlijk opschrijven en daarbij neem je de volgorde „van boven naar beneden". Je krijgt dan, zoals je ziet, een heel bekend spreekwoord. Dit spreekwoord schrijf je op een briefkaart, die je vóór 22 October inzendt aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de adreszijde komt te staan: „Prijsvraag no. 42". Veel succes, allemaal!

De oplossing van de prijsvraag in nummer 40 luidt: „Behandel de dieren met zachtheid! Spaart de vogels!"

OOM DONALDS *BRIEVENBUS*

Misschien hebben jullie wel eens zin om een briefje aan Oom Donald te schrijven? Wel, dat kun je altijd doen, want dat vindt Oom Donald erg leuk! Een gezellige brief van een vriendje of vriendinnetje is altijd welkom! Het adres is: Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de adreszijde van de enveloppe schrijf je „Oom Donalds Brievenbus". Ik hoop, dat ik van de week weer heel, héél veel brieven zal ontvangen! Tot schrijfs!

LEX PANHUYZEN, ERGENS IN CANAOA: Ik heb geen adres van je, Lex, maar ik heb gehoord, dat je altijd „Donald Duck" leest, dus deze groet uit Nederland zal wel terecht komen! Schrijf je me eens hoe het leven in Canada je bevalt? Je opa uit Haarlem zendt je zijn hartelijkste groeten!

IRMA HAGEOOORN, ALMELO: Vrouwen kunnen ook dokter worden en het is een heel mooi beroep. Als je dit werkelijk zo graag wilt worden, moet je maar goed je best doen. Zou je geen kinderdokter willen worden?

JOZEF FRANKEN, EINDHOVEN: Wel Jozef, je moet niet verdrietig zijn omdat je niet meer op het kerkkoor mag! Als je een paar jaar ouder bent kun je op het mannenkoor in plaats van op het knapenkoor! En de dirigent heeft gelijk als hij zegt, dat het nu zonde van je stem is.

ANSJE VAN VLIET, SCHIEDAM: Meisje, wat heb ik gehoord? Moeder heeft mij geschreven, dat je veel te veel leest en dat je nu misschien voor straf geen „Donald Duck" meer mag hebben! Denk er om, hoor, éérst helpen en je huiswerk maken.

ANDRÉ NEUTEBOOM, AMSTERDAM: Een filmpje moet je altijd heel voorzichtig uit het toestel halen, liefst in een donkere kamer, want het minste spiertje licht kan alle foto's bederven! Onthoud dat goed, André!

JOOP OE BRUIN, GRONINGEN: Wees nu niet té wanhoplg, want de meeste jongens en meisjes vinden de eerste maanden op de H.B.S. vreselijk. Ze denken allemaal: „Dàt leren we nooit!" en later merken ze dat het toch allemaal wel gaat.... als je je best maar doet! Wacht jij maar eens tot na de Kerstvacantie!

ELS v. d. VURENHOUT, SOEST: Nee, Els, het is beslist niet leuk, wanneer je net doet of je achttien bent, wanneer je naar de bioscoop gaat. Ook al zie je er ouder uit, toch is het oneerlijk! En dan — de mensen, die de film gekeurd hebben, weten heus wel wat ze doen als ze zeggen: boven de achttien!

LEO SOREL, KERKRADE: Je moet maar eens met vader en moeder praten, Leo, misschien weten zij er raad op. Ik kan je echt niet helpen.

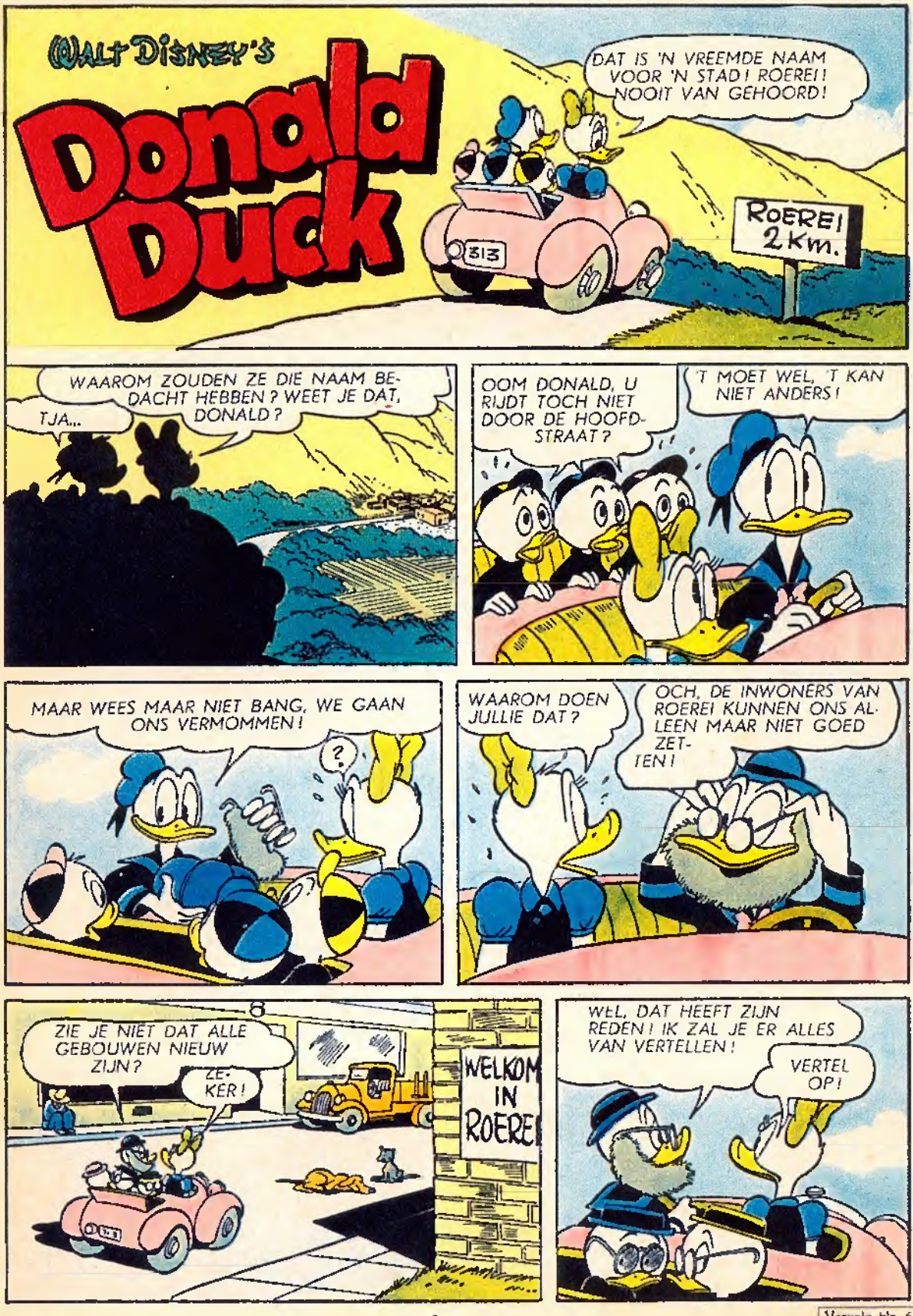

Vervolg blz. 6

KLEINE TOET

Walt Disney

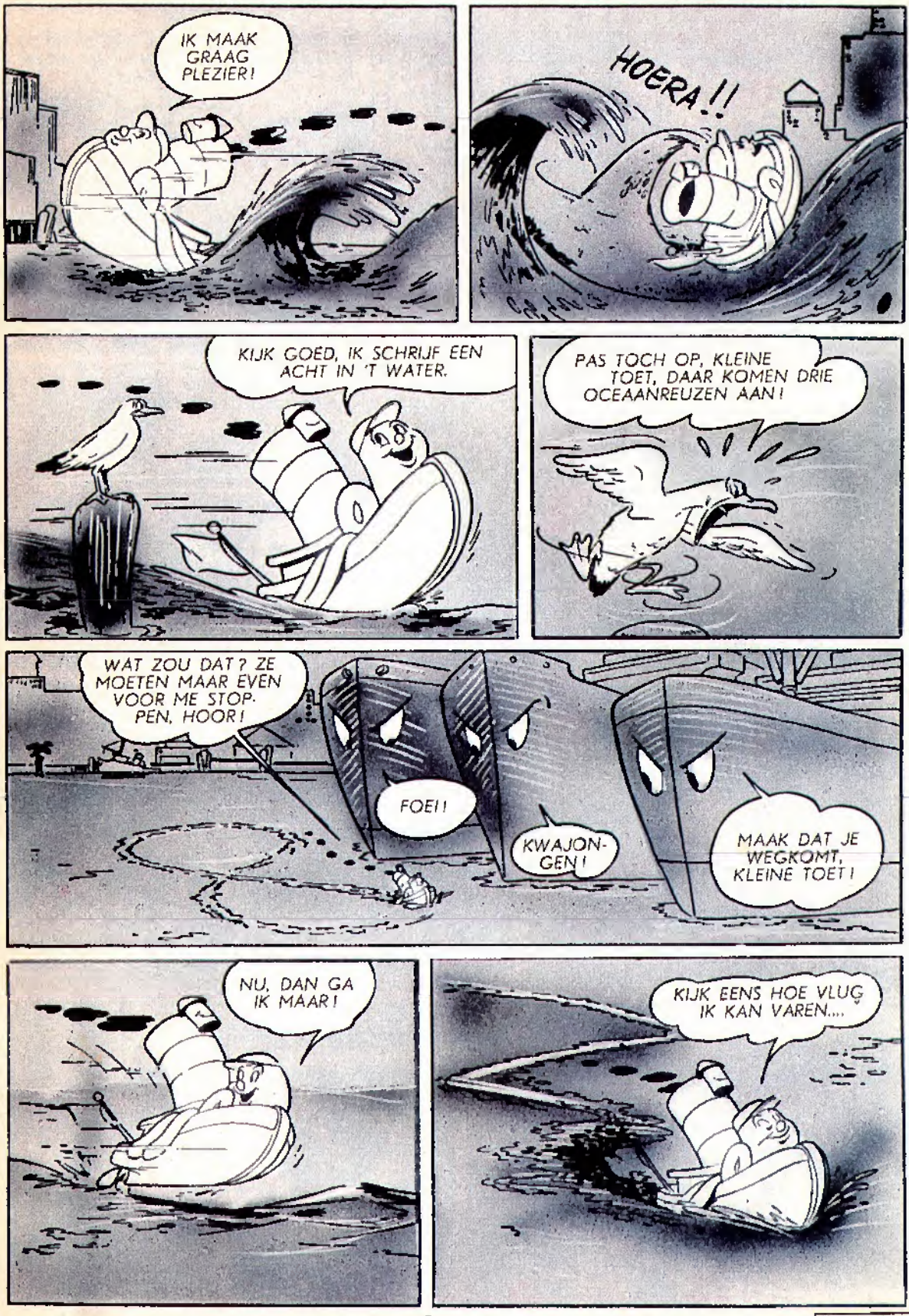

Vervolg blz.: 8

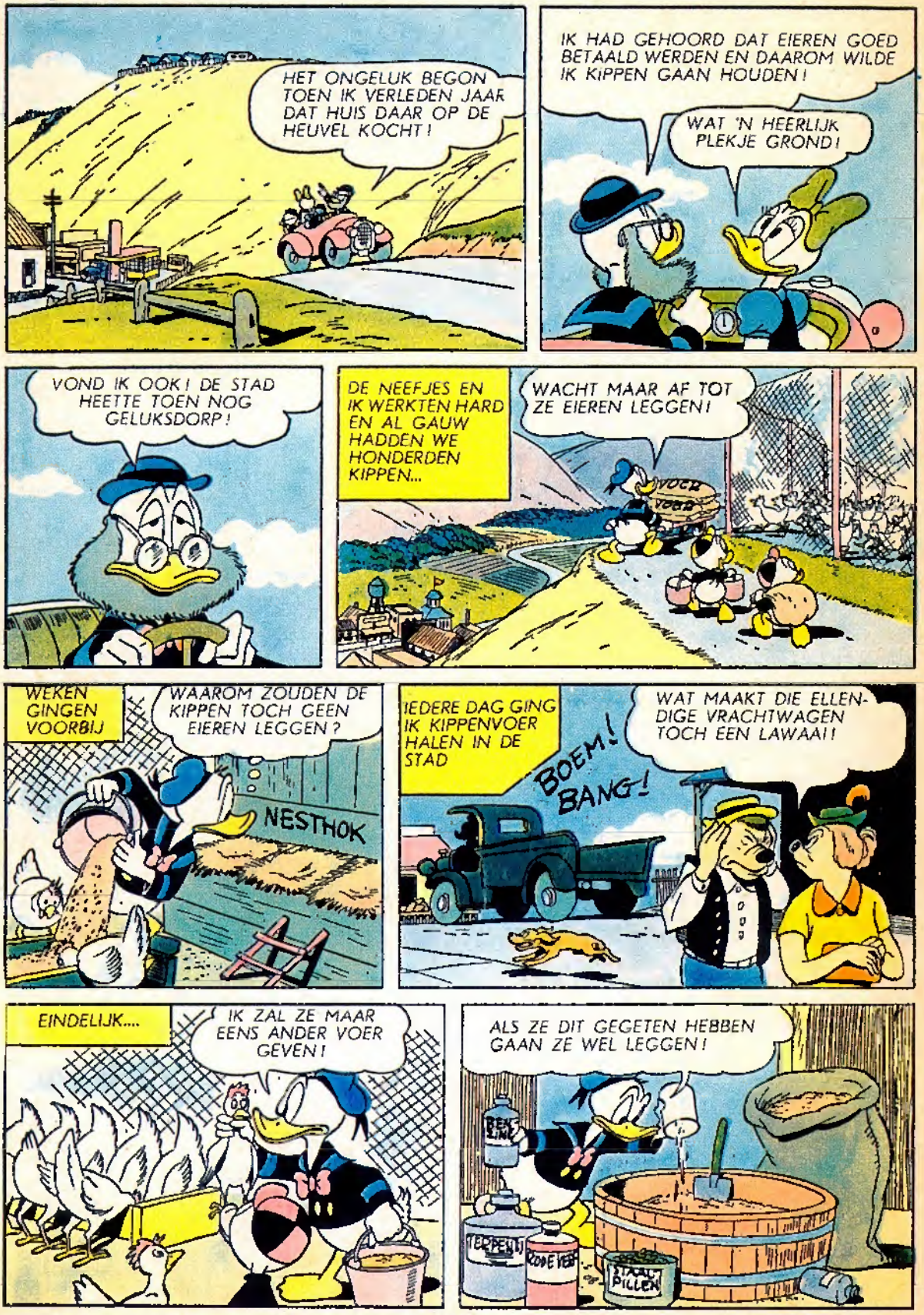
HET ONGELUK BEGON TOEN IK VERLEDEN JAAR DAT HUIS DAAR OP DE HEUVEL KOCHT!
IK HAD GEHOORD DAT EIEREN GOED BETAALD WERDEN EN DAAROM WILDE IK KIPPEN GAAN HOUDEN!
WAT 'N HEERLIJK PLEKJE GROND!
VOND IK OOK! DE STAD HEETTE TOEN NOG GELUKSDORP!
DE NEEFJES EN IK WERKTEN HARD EN AL GAUW HADDEN WE HONDERDEN KIPPEN...
WACHT MAAR AF TOT ZE EIEREN LEGGEN!
VOER
WEKEN GINGEN VOORBIJ
WAAROM ZOUDEN DE KIPPEN TOCH GEEN EIEREN LEGGEN?
NESTHOK
IEDERE DAG GING IK KIPPENVOER HALEN IN DE STAD
BOEM! BANG!
WAT MAAKT DIE ELLENDIGE VRACHTWAGEN TOCH EEN LAWAAI!
EINDELIJK....
IK ZAL ZE MAAR EENS ANDER VOER GEVEN!
ALS ZE DIT GEGETEN HEBBEN GAAN ZE WEL LEGGEN!
BEENDERMEEL
TERPENTIJN
RODE VERF
STAALDRAAD PILLEN

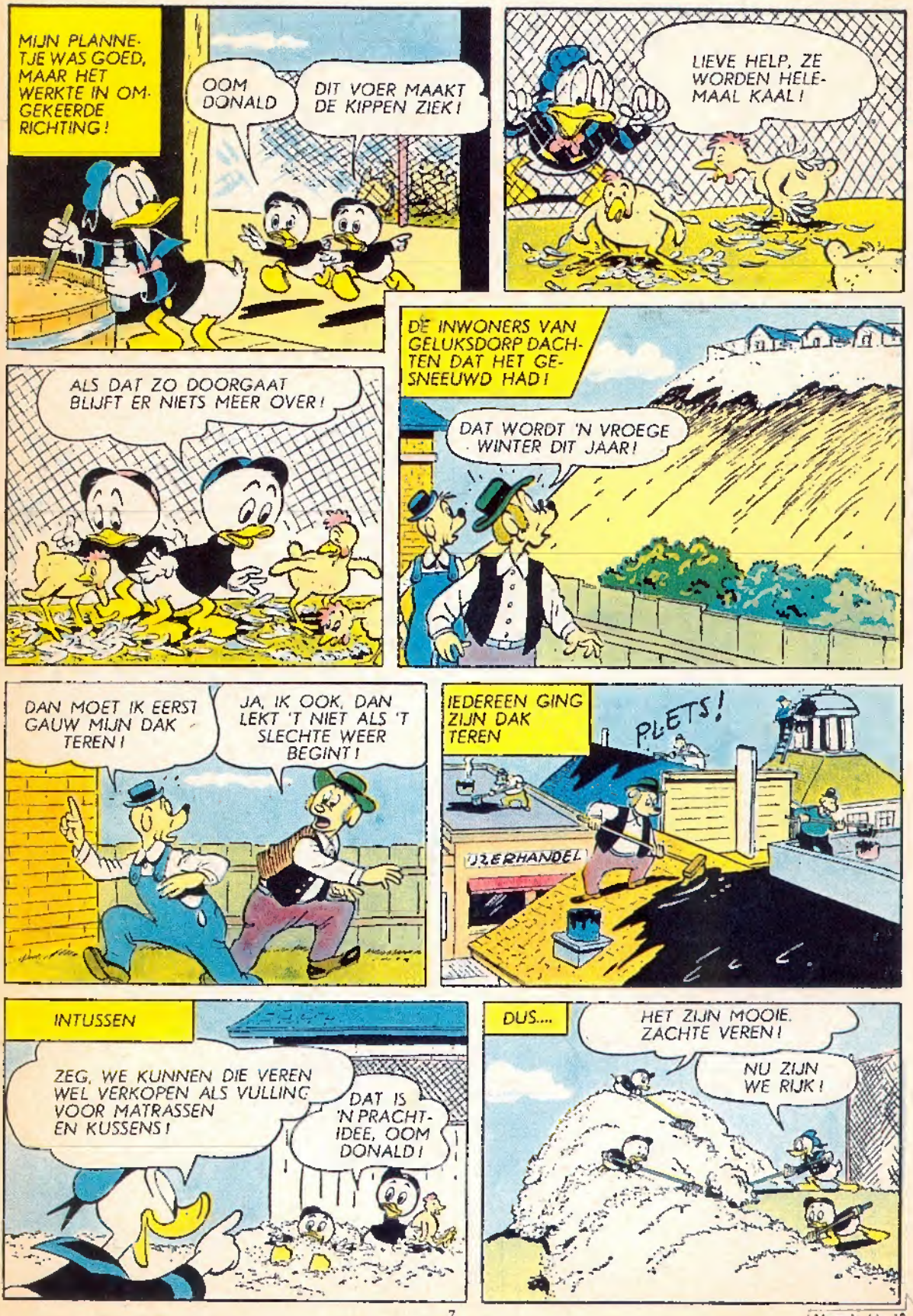

Vervolg blz. 10

Vervolg v. blz. 5

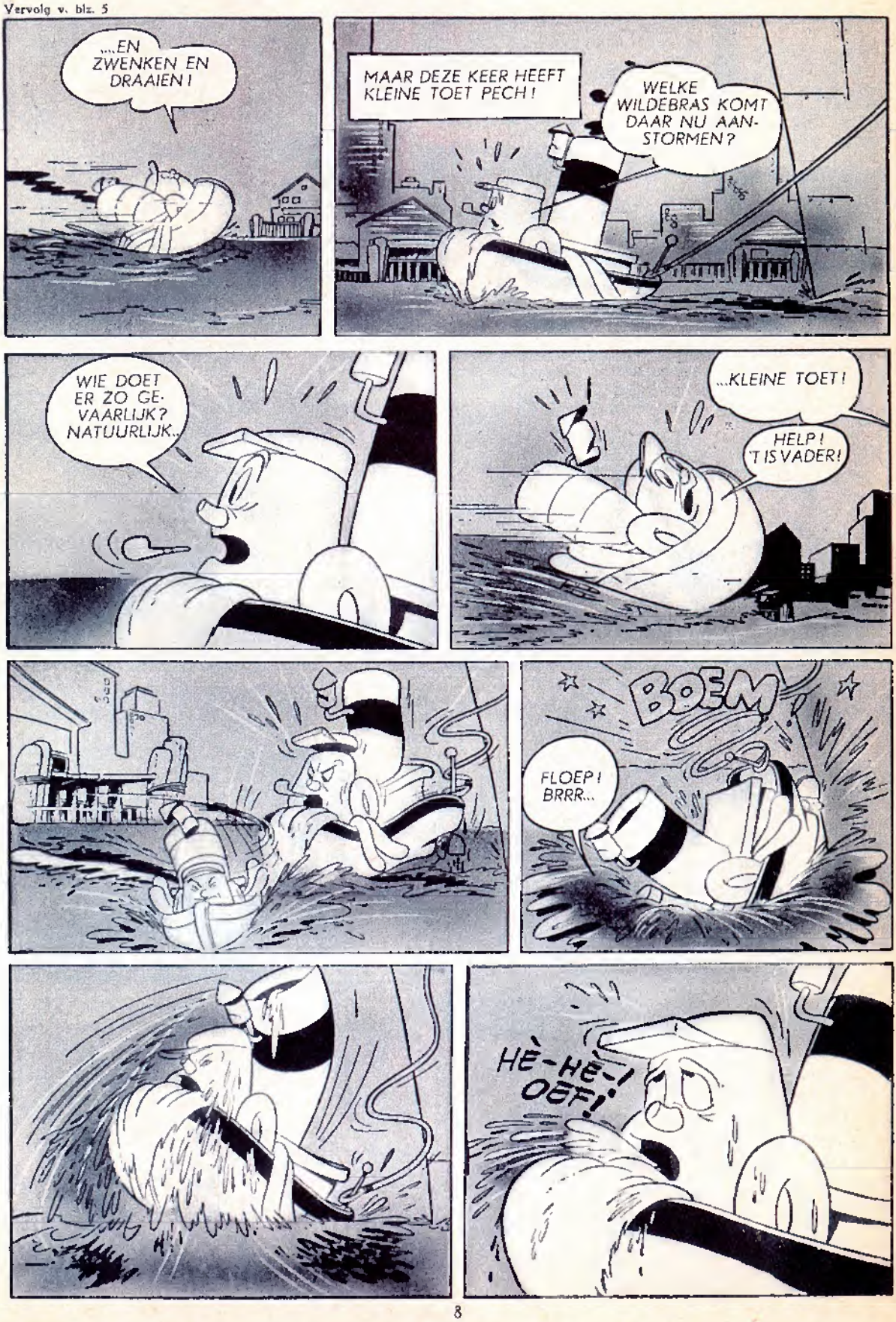

Vervolg blz. 16

Vervolg v. blz. 7

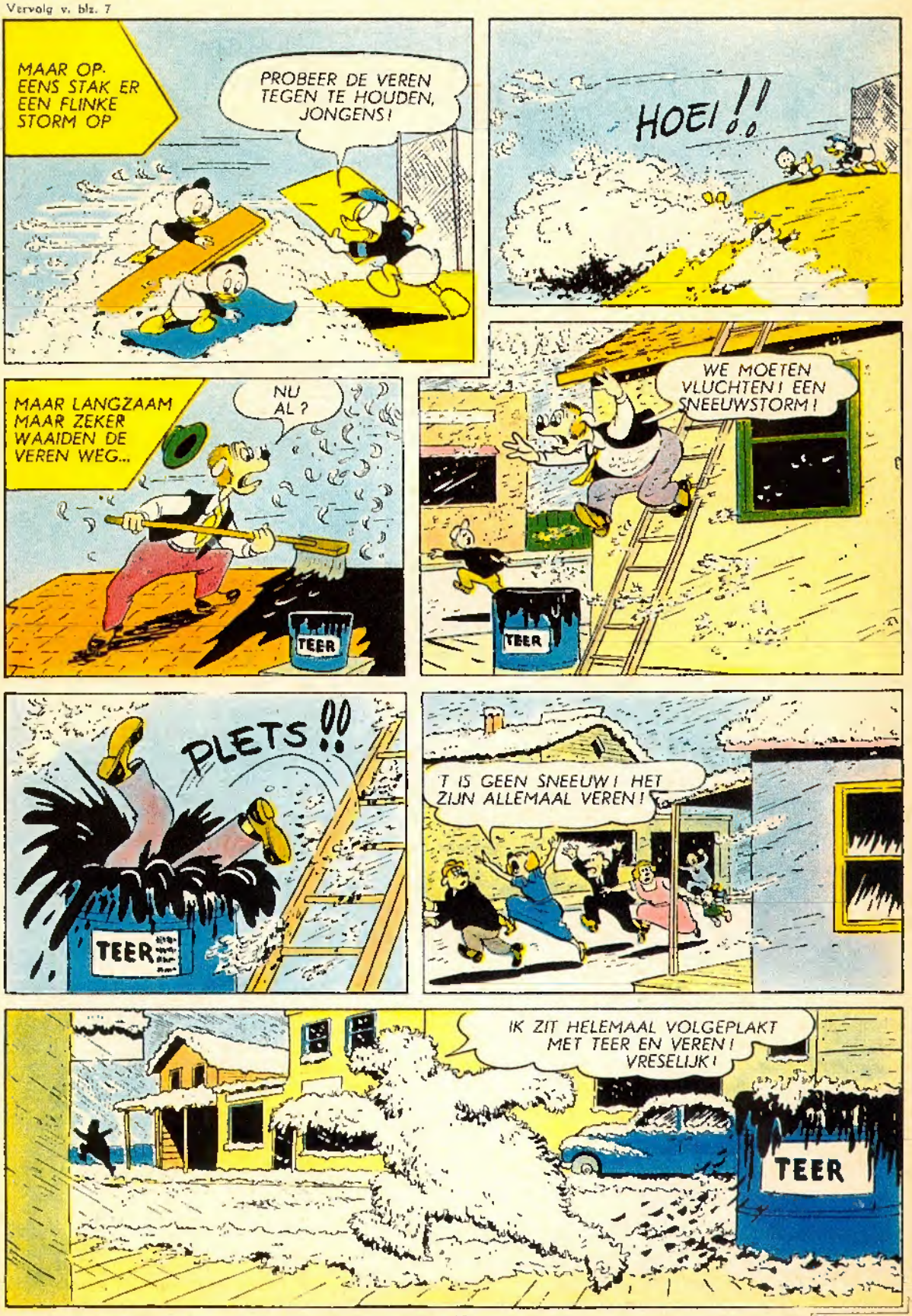

Vervolg blz. 15

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

GROTE SPORTFIGUREN
LEX KARAMOY

Een paar maanden geleden hebben de ouderen onder jullie in de krant kunnen lezen, dat bij de nationale tenniskampioenschappen plotseling een nieuwe ster aan het firmament verschenen is. De kenners van de tennissport hadden in hun voorbeschouwingen de bekende spelers Van Swol, Krijt en Dehnert genoemd als de belangrijkste favorieten voor de Nederlandse tennistitel enkelspel. Jawel, men beschouwde het aanvankelijk als een verrassing, dat Van Swol in de kwart-eindstrijd onverwachts werd uitgeschakeld. Niemand immers had ooit gehoord van Lex Karamoy, de man, die dit kunststukje geleverd had? Maar toen drie dagen later deze Karamoy de gelukwensen en de eerste prijs in ontvangst mocht nemen, keken ook Krijt („gesneuveld" in de halve finale) en Dehnert (verslagen in de eindstrijd) met ontzag naar die bruine jongen.

Lex Karamoy is namelijk in Makassar geboren en hij bezit de Indonesische nationaliteit. Lange tijd heeft Lex in Semarang gewoond, waar zijn vader gouvernementsarts was. Op jeugdige leeftijd legde hij zich reeds op tennis toe. Toen hij 20 jaar was — in 1947 — kwam hij naar Nederland om zijn studie in de medicijnen voort te zetten. Tennis bleef zijn voornaamste ontspanning en hij blonk uit. Hij won zelfs eenmaal een districtskampioenschap van Haarlem, maar hierover is nimmer iets gepubliceerd geweest. De laatste drie jaar nam hij met de Haagse club Thor/R W deel aan de competitie.

De bescheiden Lex was enorm blij met dit kampioenschap. Hij was voor de eerste ronde niet eens vrijgesteld geweest en toen hij tegen de grote Van Swol kwam wilde hij proberen met zo'n klein mogelijk verschil te verliezen. Maar dát viel even mee. De baan was wat glad geworden en dit was een klein voordeeltje voor Karamoy, die leniger bleek dan zijn tegenstander en bovendien over een groter uithoudingsvermogen beschikte. Lex won en deze zege gaf hem zo'n groot zelfvertrouwen, dat hij ook Krijt en Dehnert uitschakelde.

Lex Karamoy verkeerde in een prachtige lichamelijke conditie. Hij dankt zijn succes aan zijn sobere leefwijze. Lex rookt en drinkt niet en bovendien beoefent hij de athletiek om altijd zo fit mogelijk te zijn. Maar hij is ook een uitstekend tafeltennisser en een eerste-klas volleybal-speler.

EVEN NADENKEN!

Hier volgen drie vragen, die je moet proberen te beantwoorden zonder eerst de antwoorden op een andere pagina op te zoeken: 1. Hoeveel keer is een struisvogelei groter dan een kippenei? 2. Wat betekenen de letters E H B O? 3. Wat betekent het woord „benjamin"?

O, kinderen, wat regent het,
Een dikke druppel spat
Ulteen op 't puntje van mijn neus,
Wat is die regen nat!

De lucht is grauw, de huizen grijs,
De bomen glimmend nat,
Je ziet geen kind meer op de straat,
Geen paard, geen hond, geen kat?

In huis is 't donker, oei wat saai,
't Is om te huilen, hoor!
Het sputtert en het spettert maar
De hele dag al door.

De kinderen klibb'len met elkaar,
De poes slaapt op de stoel,
De hond mag niet naar buiten toe,
Bah, wat een nare boel!

De regen plenst langs 't vensterglas,
We doen de lamp maar aan
En zullen (heel verstandig, hè?)
Maar vroeg naar bed toe gaan!

WIST JE DIT AL?

Vissers aan de Zuidkust van New Foundland hebben een tandioze vis van negen meter lengte gevonden. Het dier had een grote vin midden op zijn rug en zijn staart deed aan die van een haai denken. Nog nimmer tevoren had men een dergelijk soort vis ergens ter wereld gevangen of gezien.

Het kleinste passagiersvliegtuig ter wereld is de „Turbulent". Het heeft een vleugelwijdte van 6½ m en de motor van het vliegtuigje is een volkswagenmotor. De machine kan 1000 meter in tien minuten stijgen, de topsnelheid is 130 km per uur en het benzineverbruik van de motor is slechts acht liter per honderd kilometer!

In Zuid-Limburg heeft men onlangs een paddestoel gevonden die zo groot was als een voetbal. Deze zeldzame reuze-paddestoel groeit in slechts één of twee nachten en is eetbaar zolang de binnenkant wit is.

De door de Romeinen kunstmatig aangelegde waterval van Terni, (Italië) is de grootste ter wereld. Hij is drie maal zo groot als de Niagara-waterval (Ver. Staten).

DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitgave van „Margriet" weekblad voor Moeder en Kind. Adres Huidekoperstreet 20, Amsterdam. Telefoon 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 15 cent per week of f 1.95 per kwarteal. Losse nummers 20 cent. Voor België 30 fr. per kwarteel. Voor Indonesië, Nieuw-Guinee, de Nederlandse Antillen en Suriname f 1.95 per kwarteal, voor alle overige landen f 2.45 per kwarteel.
Copyright 1953 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V.". - Alle rechten voorbehouden.

SCHATTE

NOORD, Noordoost len Oosten, dat waren de aanduidingen, die voeren moesten naar de plaats, waar de schatten verborgen waren. Deze geheimzinnig aangeduide weg leidde naar een groepje bomen. En daar was het, dat plotseling die holle grafstem weerklonk: „Geef een zeeman zijn zoe en een fles rum, dan is hij voor altijd tevree!"

Het ahol, ahol, dat op het eind van het lied volgde, galmde als de schreeuw van een spook, over de hoofden van de sidderende mannen heen. De stilte, die op deze schreeuw volgde, maakte de mannen nog angstiger. Ze stonden besluiteloos; het leek wel of de angst hun benen verlamd had. Een nieuw gekrijs brak boven hen los. Het scheelde niet veel, of de mannen waren er vandoor gegaan. Maar John Silver was er ook nog: „Stel jullie niet zo aan!" schreeuwde hij. „Laat je niet door een beetje geschreeuw op de vlucht jagen. Vlak bij jullie liggen duizenden goudstukken voor het grijpen. Zijn jullie dat soms vergeten? Als jullie te bang zijn om verder te gaan, dan haal ik ze alleen!"

En de daad bij het woord voegend, hinkte John dapper tussen de bomen door, Jim met zich meetrekkend. Jim had al die tijd wel een beetje moeite gehad, om zich goed te houden. Hij had dadelijk begrepen, wie hier voor spook speelde. Maar hij wachtte zich natuurlijk wel, er iets van te zeggen. Nauwelijks echter had John enkele stappen gedaan, of met veel duidelijker stem klonk het nu uit de bomen: „Haal nog eens wat rum van het achterdek mannen! Hi, hi, hi! Rum voor kapitein Flint! Hihihi! Rum voor John Silver! Hi, hi, hi!" Verstomd bleven allen weer staan. Tot Ineens John Silver in een luid gelach uitbarstte: „Dat is de stem van kapitein Flint niet!" „Natuurlijk niet!" viel Merry hem bij. „Wil ik jullie eens zeggen wie daar zo te keer gaat? Dat is Ben Gun. Dat zeg ik je, Ben Gun!" — „Je hebt gelijk!" erkende John Silver ook. „Het is Ben Gun."

„Weet je nog!" lachte Merry tergend, „dat jij hem aan land gezet en hier achter gelaten hebt!" — „Daar pralen we nu niet meer over!" weerde John Silver gauw af. „We moeten nu de schat zoeken en trekken ons van die Ben Gun niets aan!"

Voort gingen ze weer. Hun angst had plaats gemaakt voor een hevig verlangen naar de schatten. Die moesten nu dichtbij ergens liggen. De aanduidingen op de kaart konden niet missen. „Ho," riep Merry plots, „van deze heuveltop tien passen Noord, Noordoost." Wel drie mannen tegelijk namen die passen. Toen stonden ze op een laag heuveltje. Ze strekten hun armen uit en wezen alledrie tegelijk in dezelfde richting, in de helling van de heuvel aan de overzijde was een hol! Een hol! Daar moesten de schatten verborgen zijn. Het kon niet anders! Gillend vlogen de drie kerels er heen. Een ogenblik later braken ze alledrie bijna de nek over een kist, die half in de ingang van het hol stond. En in een oogwenk hadden ze het alle drie gezien: Het deksel was van de kist af en de kist was.... leeg!

„De kist is leeg!" brulden ze John Silver toe, toen die naderbij gekomen was. John voelde de dreiging in hun stemmen. „Jim," fluisterde hij, „ik maak het touw los. Maar blijf bij me." Tot de mannen riep hij: „Jullie moeten beter zoeken!"

Maar de mannen lieten zich niet verder commanderen. „Zoek jij zelf maar naar je duizenden goudstukken." — „Ik heb één munt gevonden!" riep Merry. „Is dat alles wat je ons beloofd hebt?" — „Het is werkelijk niet veel!" spotte John nog. „Niet de moeite waard op te delen, George."

Maar Merry was niet meer in de stemming om spot te verdragen. „Wil ik jou eens wat zeggen, John? Jij hebt je bij kapitein Smollet en zijn mannen aangesloten. Jij hebt ons verraden! Snappen jullie het nu, mannen? John Silver heeft ons er tussen genomen. Nemen jullie dat?" — „Je wilt zeker weer kapitein worden, hé!" tergde John Silver.

„Ja, dat wil ik, als ik jou uit de weg geruimd heb!" En George Merry richtte zijn pistool op John Silver. Maar deze had op zo iets gerekend en schoot, voor Merry schieten kon. John Silver schoot goed. Merry viel neer! „En nou jullie!" richtte John zich tot de anderen. Die hadden onderlussen ook hun geweren en pistolen te voorschijn gehaald. Het was duidelijk; ze waren allemaal tegen John Silver. Deze voelde wel, dat hij in deze ongelijke strijd het onderspit moest delven. Maar hij verweerde zich werkelijk heldhaftig. De andere mannen bleken geen beste schutters te zijn. De kogels van John misten maar zelden hun doel. Toch zag het er slecht voor hem uit.

„Maak jij maar, dat je wegkomt," fluisterde hij Jim tenslotte toe. „Je kunt mij toch niet meer helpen."

NEILAND

Maar juist op dat moment klonken er schoten van de andere kant. „Dat is de dokter en de jonker!" jutchte Jim, die deze mannen aan de overzijde uit de struiken te voorschijn zag komen. Nu was de strijd gauw beslist. De tegenstanders van John maakten, gewond of niet gewond, dat ze wegkwamen. „Dat is net op tijd, dokter!" riep John opgelucht uit. „Bedankt hoor. U hebt de arme Jim en mij...." Verder kwam John niet. Met een gierend ahoi kwam een vreemde gedaante aanlopen. „Hier is je kruk John! Die had je laten vallen!" John Silvers mond zakte wijd open.

„Ben.. Ben.. Gun!" stamelde hij.

„Om je te dienen, John Silver. Hoe het met me gaat? Heel goed! Hi, hi, hi."

Hier was ptotseling Ben Gun weer ten tonele verschenen. Hij scheen nog at plezier in de toestand te hebben, want hij grinnikte: „Je wilt natuurtijk graag weten, waar het goud van kapiteln Flint is! Hi, hi, hi! Jij weet het niet, hè. Maar Ben Gun wel! Hi, hi, hi. Zullen we hem maar meenemen naar de hut, dokter?"

„Ja, Ben, dat lijkt me wel het beste!" antwoordde de dokter. Ook de jonker was het er mee eens. Of John er wat voor voelde, werd niet gevraagd. Die was nu zoveel ats hun gevangene. Ben Gun rende at vooruit. „Ze hebben John Silver te pakken!" schreeuwde hij luid.

De grothut van Ben Gun bleek niet zo ver weg te zijn. Toen de stoet die hut naderde, zag Jim dadetijk, dat kapiteln Smollet hen stond op te wachten. Die was dus weer heel wat beter geworden in die korte tijd. Zijn ogen stonden tang niet vriendelijk toen hij John Silver gewaar werd.

„Eindelijk hebben we je, mannetje!" sprak hij.

„Uw dienaar, kapitein!" groette John onderdanig. Toen mocht hij de anderen volgen in de hut. De dokter nam Jim bij de arm: „Jongen, Jim, nu ga je iets zien, wat je nog nooit gezien hebt. Onze reis is niet vergeefs geweest. Ben Gun heeft al de schatten in deze hut verborgen." — „Ben Gun weet wel, wat hij doet!" lachte het mannetje. „Anderen zoeken, en Ben Gun hebben, hi, hi, hi!"

Het was tamelijk donker in de hut. Maar toen zijn ogen even gewend waren aan deze hatve duisternis, ontdekte hij in het midden een grote kist, waarin alles glinsterde en schitterde.

Jim kon zijn ogen haast niet geloven. Ze deden bijna pijn van de kleurenschittering. Naast de kist ontdekte hij ook nog zakken van geitenleer, die tot boven toe gevuld bleken met gouden munten. Bij één van die zakken zat Ben Gun. Hij had zijn handen diep in de zak gestoken en lachte kinderlijk: „Ben Gun vindt alles, wat anderen verbergen. Alles van Ben Gun!" Ook John Silver was de hut binnengekomen. Zijn ogen staarden op de glinstering van goud en edelstenen. Maar die ogen begonnen niet te glinsteren van vreugde. Want John wist, dat van al die rijkdom niets het zijne zou worden. Hij had het spel verloren. Hij mocht blij wezen, als hij kans zag, zijn leven te redden. Jim kon er niets aan doen, dat er even een gevoel van medelijden met John Silver in hem opkwam. Was die John dat medelijden waard? Staan Jim nog meer avonturen te wachten? De volgende week horen jullie daar meer over!

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

DE RAADSELKIST

1. **Kruiswoordpuzzle.** Van boven naar beneden: 1. woonplaats van een konijn, 2. komt uit de schoorsteen, 3. krijg je 's avonds, 4. maak je meestal op school, 5. insect, 6. komt bij breiwerk voor, 7. zeer slecht weer. Wanneer je nu in de grijze vakjes de ontbrekende letters weet in te vullen, lees je in de bovenste rij van links naar rechts iets, dat ieder najaar terugkomt.

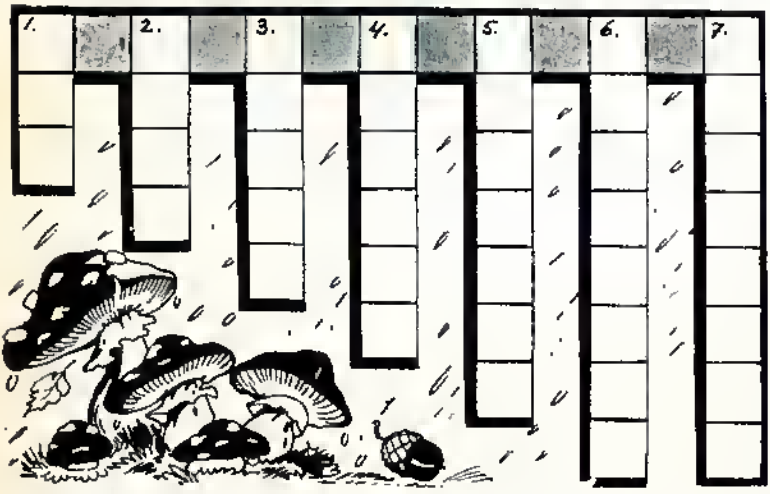

2. **VERBORGEN KINDERSPELLETJES**

hoe - gen - vlie - tol - knik - pe - ren - ren - ge - len - touw - ke - len - spring -tje. In deze lettergrepen zijn vijf spelletjes verborgen, die je meestal op straat speelt. Probeer ze eens te vinden, door de goede lettergrepen achter elkaar te plaatsen.

3. **WELKE DIEREN ZIJN HET?**

Welke vier dieren worden met deze tekeningen aangeduid?

DRIE MOEILIJKE VRAGEN (ANTW.)

1. Een struisvogelei is 24 maal groter dan een kippenei. 2. De letters EHBO betekenen „Eerste Hulp Bij Ongelukken". 3. een „benjamin" is de jongste zoon.

EEN APPELTJE VOOR DE DORST

Juffrouw Melanie Ferguson, een ongetrouwde dame uit het stadje Lesterfield (Verenigde Staten) heeft een poosje geleden de grootste verrassing van haar leven gehad. Zij moest naar haar zuster, die haar dertig-jarige brulloft vierde, en omdat dit een heel belangrijke gebeurtenis was, wilde ze zich erg mooi aankleden. Zij had een keurig zwart mantelpak, dat ze haast nooit droeg. Het werd alleen bij een heel bijzondere gelegenheid uit de kast gehaald. Dus juffrouw Melanie haalde nu ook dat mantelpak te voorschijn en borstelde het zorgvuldig af. Terwijl ze zich aankleedde piekerde zij er over, wat ze haar zuster en haar zwager nu wel voor cadeau kon aanbieden. Ze kon niet al te veel besteden, maar een kleinigheid wilde ze toch zo graag geven. Ze besloot, op weg naar het station, even in de stad te gaan kijken. — Eindelijk was ze helemaal klaar, ze droeg het mooie mantelpak, witte handschoenen, zwarte schoenen en ze had een grijze hoed opgezet. Maar.... nu was er een grote moeilijkheid! Juffrouw Melanie had geen handtas! Ja, ze had er wel twéé, maar die waren niet zwart. En ze wilde zo graag een zwarte handtas hebben, omdat die zo netjes zou staan. Wat te doen? Juffrouw Melanie kreeg opeens een ingeving. Ze had ergens nog een oude, zwarte tas liggen, als ze die nu eens met een beetje witte was opwreef? Haastig ging ze aan het zoeken en ja, hoor, de tas was er nog, diep in de kast achter een stapel oude tijdschriften. Juffrouw Melanie bekeek hem en ze dacht, dat hij nog wel meekon. Ze maakte hem open en.... dáár had ze niet op gerekend! Een dikke stapel bankbiljetten zat in het middelste vak. Juffrouw Melanie werd er zenuwachtig van. Ze dacht goed na, waar dat geld vandaan kon komen. En opeens — daar wist ze het weer. Jaren geleden had ze 500 gulden gewonnen met een prijsvraag en ze had dat geld toen goed weggestopt voor als ze eens ziek zou worden. Ze was nooit ziek geworden en toen had ze langzamerhand dat geld vergeten. Nu vond ze het terug en ze was er zó blij mee, dat ze een prachtig cadeau kocht voor haar zuster en haar zwager!

OPLOSSINGEN VAN RAADSELKIST No. 40

1. Duiventil, inktpot, wandbord, fietsstuur, ijskegel, kookpan.

2. **FABRIEKSARBEIDER.**

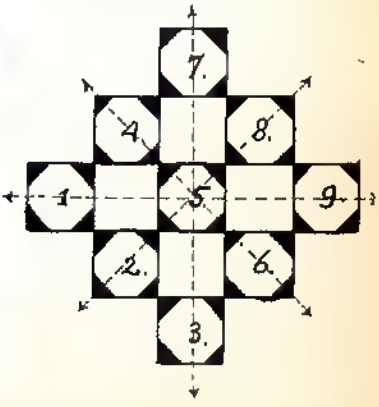

Vervolg v. blz. 10

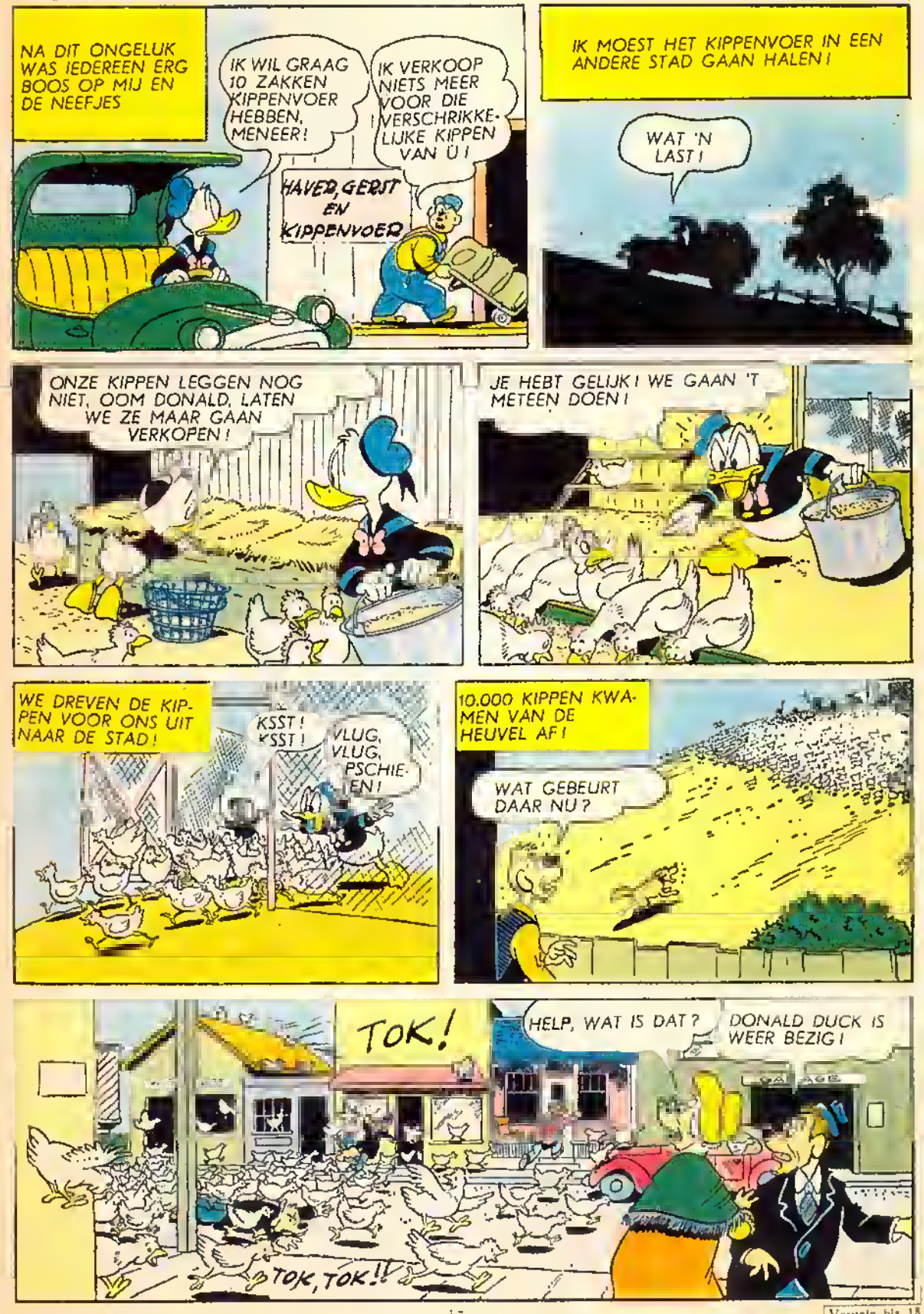

Vervolg blz. 18

Vervolg v. blz. 9

Vervolg blz. 20

Vervolg v. blz. 15

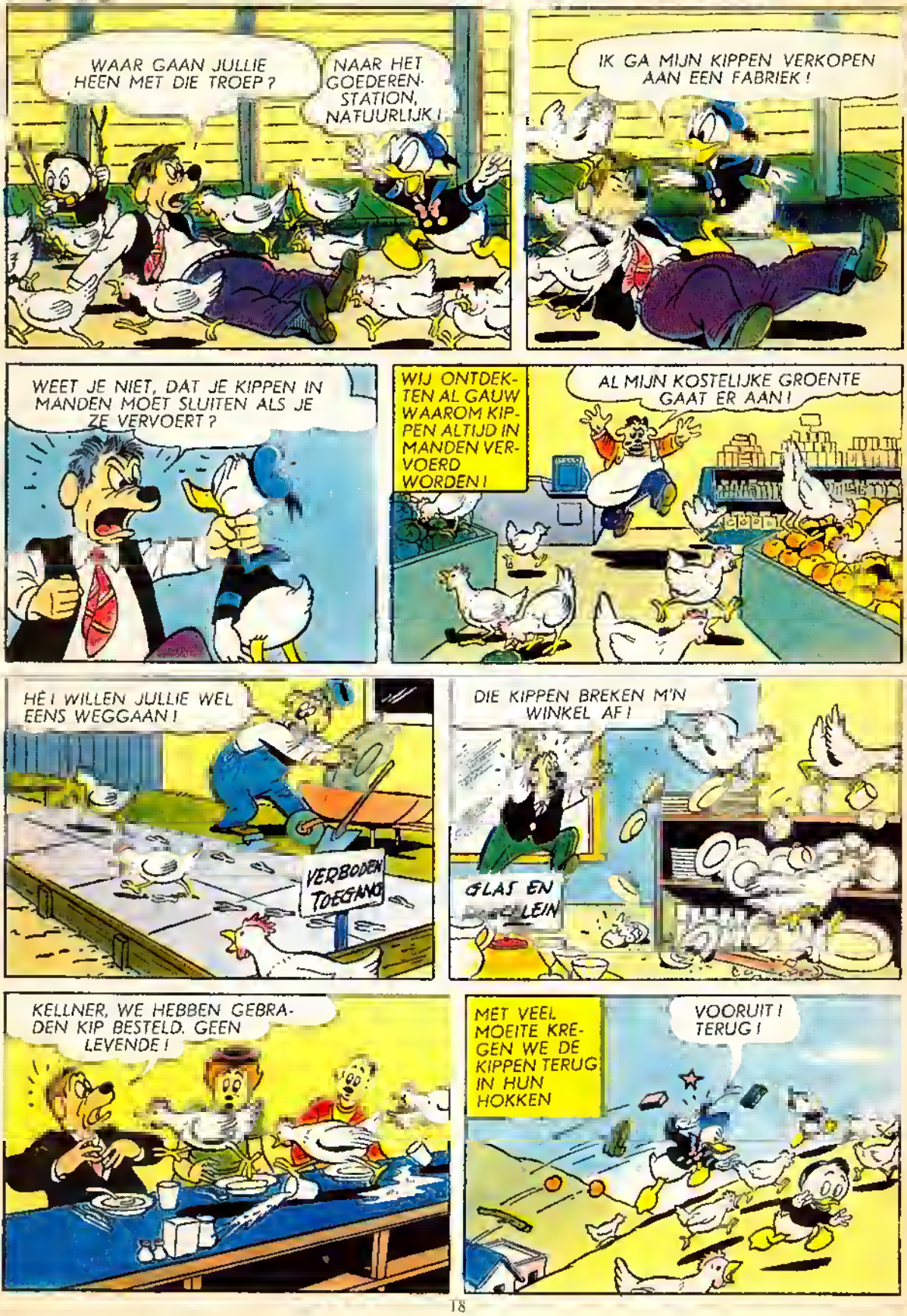

Vervolg blz. 22

Vervolg v. blz. 17

LATER...
WAT HOOR IK, KLEINE TOET? HEB JIJ JE VADERS NAAM TE SCHANDE GEMAAKT?
SCHAAM JE! FOEI!
IK HEB ER VRESELIJKE SPIJT VAN, VADER!
HOE OVERLEEF IK 'T...
ZO'N SCHANDAAL!
IK WAS NOG WEL DE BESTE SLEEPBOOT... 'K HEB ZELFS VOOR DE BURGEMEESTER GEVAREN!
U BENT NOG DE BESTE, VADER!
IK WIL NET ALS U WORDEN!
STADSREINIGING
WORDT VERVOLGD

Vervolg v. blz. 19

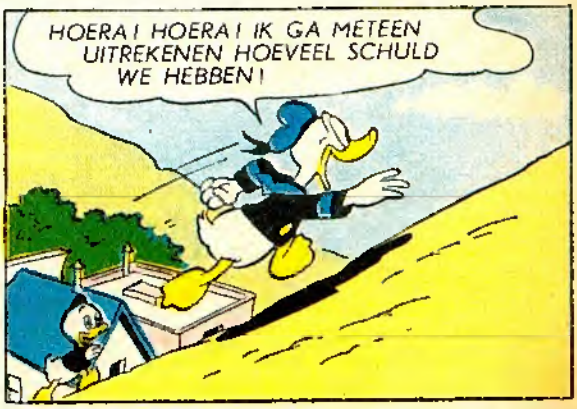

Vervolg blz. 23

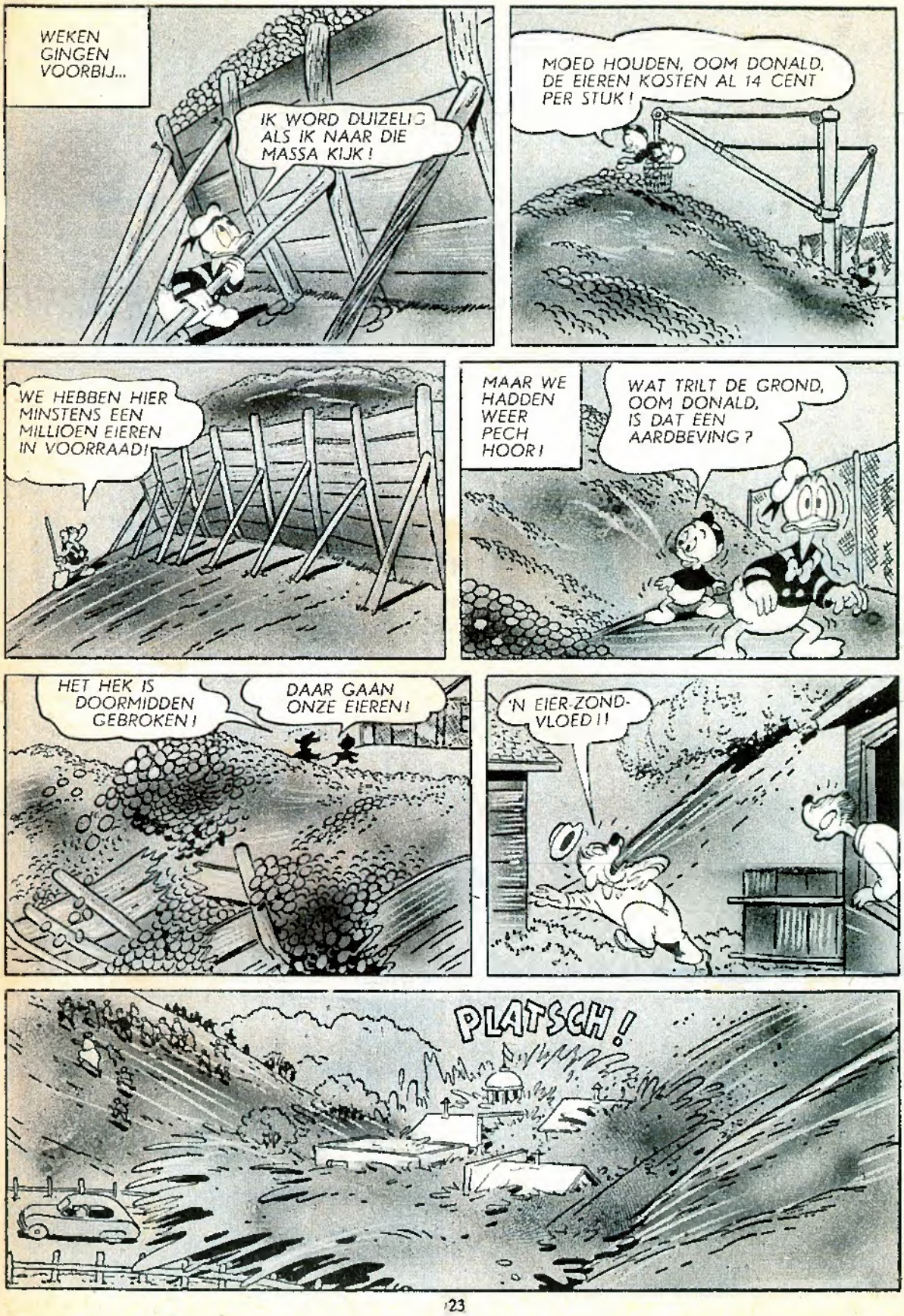
WEKEN GINGEN VOORBIJ...
IK WORD DUIZELIG ALS IK NAAR DIE MASSA KIJK!
MOED HOUDEN, OOM DONALD, DE EIEREN KOSTEN AL 14 CENT PER STUK!
WE HEBBEN HIER MINSTENS EEN MILLIOEN EIEREN IN VOORRAAD!
MAAR WE HADDEN WEER PECH HOOR!
WAT TRILT DE GROND, OOM DONALD, IS DAT EEN AARDBEVING?
HET HEK IS DOORMIDDEN GEBROKEN!
DAAR GAAN ONZE EIEREN!
'N EIER-ZOND-VLOED!!
PLATSCH!

DE STAD WAS BEDOLVEN ONDER DE EIERSTRUIF!

WAT MOETEN WE NU BEGINNEN?

DE NEEFJES EN IK VLUCHTTEN ZO GAUW MOGELIJK NAAR 'N ANDER DEEL VAN HET LAND

GELUKS-DORP 5 KM

DIT IS VEEL TE GLIBBERIG. WE MOETEN HET KOKEN!

HOE KOMEN WE AAN VUUR?

ALS WE DE STAD VER-BRANDEN!

EN DAT DEDEN ZE DAN OOK WERKELIJK!

WAT ERG, DAT WE ONZE EIGEN STAD MOETEN VER-BRANDEN!

JA, HET IS VRESELIJK!

NU BESTAAT GELUKSDORP NIET MEER!

DE NIEUWE STAD MOET EEN ANDERE NAAM HEBBEN!

EN TOEN HEBBEN ZE 'T PLAATSJE „ROEREI" GENOEMD!

JA...

HIER VERLAAT U ROEREI. GOEDE REIS EN TOT WEERZIENS

MAAR ZE HADDEN OOK WEL WAT ANDERS KUNNEN BEDENKEN! „UITSMIJTER MET HAM" OF ZO!...

WANT DIE EIEREN WAREN DUUR GENOEG!